

PARVOVIRUSINIS ŠUNŲ ENTERITAS IR VEIKSNIAI, TURINTYS ĮTAKOS ŠUNŲ SERGAMUMUI ŠIA INFEKCIJA

Aidas Grigonis, Vytautas Mačijauskas, Gintaras Zamokas

Lietuvos veterinarijos akademijos Dr. L. Kriaučeliūno smulkių gyvūnų klinika,

Tilžės g. 18, LT – 3022 Kaunas; tel.: 36 23 03, el. paštas: ginza@lva.lt; faks.: 36 34 90

Santrauka. Darbo tikslas buvo nustatyti, ar dažnai šunys serga parvovirusiniu enteritu, kokios sergamumo priežastys, kokio amžiaus šunys dažniausiai serga, ar yra veislių, jautresnių šiai ligai negu kitos veislės, ir ar turi įtakos ligos klinikai metų laikas bei šuns lytis.

1997–2001 m. LVA Dr. L. Kriaučeliūno smulkių gyvūnų klinikoje surinkti duomenys apie šunų sergamumą virškinimo trakto ligomis, tarp jų ir parvovirusiniu enteritu. Parvovirusinis enteritas – dažniausiai pasitaikanti infekcinė šunų liga, kuria 1997–2001 m. metais sirgo vidutiniškai 6,2 % visų klinikoje gydytų, arba 19,0 % virškinimo trakto ligomis sirgusių šunų.

Visi klinikos vidaus ir infekcinių ligų skyriuose gydyti šunys buvo registruojami ir tiriama pagal klinikinio tyrimo metodikas. Šunims, kuriems nustatyta kokia nors virškinimo trakto liga, kartu ir žarnyno uždegimas, atlikti laboratoriniai kraujo ir išmatų tyrimai. Kraujas buvo tiriamas aparatu “QBC® VET AUTOREADER”, nes parvovirusiniam enteritui yra būdinga leukopenija. Parvoviruso antigenui išmatose nustatyti naudotas ekspres metodas *Dia Med – Vet Parvo Kit* (Suomija). Naudodami kompiuterinę programą “Graph Prism™. Version 2.0” atlikome duomenų statistinius skaičiavimus.

Analizuodami gautus duomenis pastebėjome, kad klinikoje vidaus ir užkrečiamų ligų skyriuose gydytų šunų skaičius didėjo, tuo tarpu virškinimo trakto susirgimų ir parvovirusinių enteritų skaičius mažėjo. Daugiausia klinikoje gydyta šunų 2001 m. (2024 šunys). Didžiausias sergamumas virškinimo trakto ligomis buvo 1997 m. (sudarė 43,5 % visų susirgimų skaičiaus), o parvovirusiniais enteritais – 2000 m. (23,2 % virškinimo trakto susirgimų skaičiaus). Mažiausias sergamumas virškinimo trakto ligomis (18,3 % visų susirgimų skaičiaus) ir parvovirusiniais enteritais (15,7 % virškinimo trakto susirgimų skaičiaus) buvo 2001 m.

Dažniausiai parvovirusiniu enteritu sirgo mišrūnai. 1997 m. jie sudarė 51,4 % visų parvovirusiniu enteritu sirgusių šunų, 1998 m. – 63,5 %, 1999 m. – 62,2 %, 2000 m. – 58,4 %, 2001 m. – 53,5 %. Iš grynaveislių šunų jautriausi rotveileriai (6,7 – 20,7 %) ir vokiečių aviganiai (7,3 – 13,5 %).

Dažniausiai parvovirusiniu enteritu šunys serga vasarą (38,0 %) ir rudenį (28,2 %), rečiausiai – žiemą (19,5 %) ir pavasarį (14,3 %). Tokių ligos sezoniškumą galima paaiškinti tuo, kad daugiausia šuniukų atvedama pavasarį, tad vasarą, kai palankios yra ir oro sąlygos virusui plisti, šuniukai būna tokio amžiaus, kuris palankiausias parvovirusiniam enteritui pasireikšti. Todėl daugiausiai parvovirusiniu enteritu šuniukai serga vasarą ir rudens pradžioje.

Analizuojant amžiaus įtaką šunų sergamumui parvovirusiniu enteritu, nustatyta, kad dažniausiai serga 3 – 6 mėnesių šuniukai. Tam tikrais metais šio amžiaus šuniukų sergamumas kiek įvairavo: 1997 m. daugiausiai sirgo 3 mėnesių (18,1 %), 1998 m. – 4 mėnesių (18,3 %), 1999 m. – taip pat 4 mėnesių (25,6 %), 2000 m. – 6 mėnesių (16,8 %) ir 2001 m. – taip pat 6 mėnesių (22,4 %) šuniukų. Rečiausiai parvovirusiniu enteritu sirgo jaunesni kaip 3 mėnesių šuniukai.

Analizuodami lyties įtaką, pastebėjome, kad didžiausias skirtumas tarp sirgusių patinukų ir kalyčių skaičiaus buvo tarp mišrių veislių šunų. Atskirais metais sirgusių patinukų skaičius svyravo nuo 60,0 % iki 85,0 %, kalyčių – nuo 15,0 % iki 40,0 %. Tarp grynaveislių šunų tiek patinukų, tiek kalyčių parvovirusiniu enteritu sirgo beveik vienodas skaičius.

Raktažodžiai: šunys, virškinimo trakto ligos, parvovirusinis enteritas, amžius, veislė.